

ההוא למטה מרפי אלעזר בני.
ובעת שלחו בשבילי מלמעלה
והראו לי את מקום הצדיקים
לעולם הבא, ולא התישר בלפי
מקומי, רק עם אחיה השילוני.
ובחתי מקומי, ובאתי, ובאו עמי
שלוש מאות נשמות של צדיקים,
ולמעלה מהם אדם הראשון,
שהיה יושב אצלי, והוא היה
מדבר עמי, ובקש שלא יתגלה
חטאו לכל העולם, רק ההוא
שאמרה התורה עליו, והתכסה
בעץ ההוא של גן עדן.

ואמרתיו לו אני, שהרי החברים
גלו. אמר, אותו שגלו החברים
ביניהם - טוב ויפה, אבל לשאר
בני העולם - לא. מה הטעם?
שחס הקדוש ברוך הוא על כבודו
ולא רצה לפרסם חטאו, אלא רק
באותו עץ שאמר שאכל ממנו.

והקדוש ברוך הוא גלה לי ברוח
הקדש, ולחברים, שהם ידברו
ביניהם, ולא לקטנים שבחברים
ולא אתם שיבאו לעולם. שהדבר
ההוא שלא יודעים כל האנשים
וטועים בו, לא משום החטא
שחטא, אלא משום כבוד השם
העליון, שבני אדם אין זהירים
בו, וכתוב זה שמי לעלם, ויבאו
לשאל מה שלא צריכים להם.

והינו שכתוב (שמות יט) פן יהרסו
אל ה' לראות ונפל ממנו רב. מהו
ונפל ממנו רב? כך גורנו, החבר
הזה שמורה את השם הקדוש
לפל, הוא נופל ונתפס באותו
חטא יותר מהם, שכתוב ונפל
ממנו רב. הרב נופל ונתפס באותו
העון.

קרוב אליו רבי אלעזר בנו. אמר
לו, אבא, מה אני שם? אמר לו,
אשרי חלקך, בני. זמן רב שלא
תקבר אצלי, אבל באותו העולם
את מקומי ואת שלך בחתי.
אשריהם הצדיקים שהם עתידים

בההוא עלמא, לתתא מרפי אלעזר ברי.
ובען שדרו בדילי מלעילא, ואחזין לי אתרא
דצדיקאי לעלמא דאתי, ולא אתיישר
בלבאי דוכתאי, בר עם אחיה השילוני.
וברינא דוכתאי, ואתינא, ואתו עמי תלת
מאה נשמתין דצדיקאי, ועילא מנהון אדם
הראשון, דהוה יתיב גבאי, והוא הוה ממלל
עמי, ובקעא, דלא יתגלי חוביה לכל עלמא.
בר ההוא דאמרה אורייתא בגיניה, ואתפסי
בההוא אילנא דגנתא דעדן.

ואנא אמינא ליה דהא חבריאי גלו. אמר ההוא
דגלין חבריאי בינייהו שפיר, אבל
לשאר בני עלמא לא. מאי טעמא, דחס
קודשא בריך הוא על יקריה, ולא בעא
לפרסומי חוביה, אלא בההוא אילנא דאמר
דאכל מגיה.

וקודשא בריך הוא גלי לי ברוח הקדש,
ולחברייא, דלישתעו אינון בינייהו,
ולא לדרדקי דחברייא, ולאינון דייתון
לעלמא. דהוא (דף כד ע"ב) מלה דלא ידעי כל
אינשי, וטעיין ביה, לאו משום חובתא דחב,
אלא משום יקרא דשמא עילאה, דבני נשא
לא זהירין ביה, וכתוב (שמות ג טו) זה שמי לעולם.
וייתון למשאל מה דלא צריכין לון.

והיינו דכתיב, (שם יט כא) פן יהרסו אל ה' לראות
ונפל ממנו רב, מאי ונפל ממנו רב. הכי
גזרנא, האי חברא דאורי שמא קדישא לכולא,
הוא נפיל ונתפס ואיתא בההוא חובא, יתיר
מגייהו, דכתיב ונפל ממנו רב, הרב נופל
ונתפס באותו עון.

קרוב לגביה רבי אלעזר בריה, אמר ליה אבא,
מה אנא התם. אמר ליה זכאה חולקך
ברי, זמן סגי יהא דלא תתקבר גבאי, אבל